

REDACȚIA
și ADMINISTRAȚIA:
Deák Ferenc-utca 35.

Articole și corespondențe pentru publicare se trimit redacției.

Concure, inserțiuni și taxele de abonament se trimit administrației tipografiei diecezane.

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVUE BISERICESCĂ-ȘCOLASTICĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

APARE ODATĂ ÎN SĂPTĂMÂNĂ: DUMINECĂ.

ABONAMENTUL:
Pe un an 10 coroane.
Pe jum. an 5 coroane

Pentru România și străinătate:

Pe un an 14 franci
Pe jum. an 7 franci.

Telefon pentru oraș și comitat Nr. 266.

Damenii și lucrurile din Beiușul românesc.

I. Preoții și activitatea lor.

de: Senin.

(Urmare)

Vasilievici a luptat pentru întărirea instituțiilor bisericești și mai ales pentru sporirea averilor parohiei. Din toată activitatea lui transpiră o corectitudine exemplară.

Și fiindcă păstorirea lui concide cu anii primii ai vieții noastre constituționale, îl vedem fiind dese ședințe cu corporațiunile parohiale, dedând poporeniilor cu noua stare a lucrurilor.

El, împreună cu Partenie Cosma, a fost primul reprezentant al cercului Beiuș în congresul național-bisericesc, în sinodul eparhial; alături de ei mai figurează și Gheorghe Borha, protopretore în Vascau și advocat în Beiuș.

La stăruința lui, în colaborare cu Partenie Cosma, biserica se împărtășește de un frumos ajutor bănesc din partea statului.

Pune mare pondă pe catehizarea și creșterea morală a studenției și a ucenicilor. Invită episcopii să controleze conștient, dacă învățătorii țin regulat, în duminici, prelegeri cu ucenicii dela diferite meserii.

Pentru creșterea religioasă-morală a tinerimei studioase din loc, stăruie peneru sistemizarea unui preot de catihet, care chestie însă abia la 1894 a ajuns la o deslegare norocoasă prin numirea lui Nicolae Diamandi, un foarte deștept bărbat al bisericii noastre. Imprejurările de pe vremea lui Vasilievici cereau imperios sistemizarea unui preot de catihet fiind că în Beiuș eră și tribunal iar pentru mângăierea sufletească și îndreptarea celor închiși, eră indispensabil un preot, care din când în când să celebreze și pentru ei sfânta liturgie.

În ședința comitetului dela 15 sept. 1864 se ocupă pe larg cu aceasta importantă chestie. Ea se conrede unei comisiuni constătătoare din P. Cosma, D. Poenar, St. Potoran, G. Papp, T. Fașie și D. Negrean.

Gimnaziul din Brad eră amenințat să fie închis. Chestia aceasta îi frământă și pe Români din Beiuș. Tot în ședința sus amintită hotărâse, că și poporeniile noastre vor contribui anual cu o

sumă benevolă. De multe ori a fost constrâns și de atunci încoace corpul profesoral din Brad să apeleze la simțul de jertfă al Românilor, căci fără concursul bănesc al tuturor, în lipsa altor mijloace, completarea la opt clase și ridicarea unui nou local, eră imposibil. Trei milioane de Români, cu tot devotamentul și interesul dovedit pentru înfructuirea acestei vechi dorințe, n'au putut săvârși în un șir de decenii, ceea ce a săvârșit marele Vasile Stroeșcu, prin dania sa. Azi gimnaziul din Brad are toate mijloacele necesare se îmbracă nu peste mult haina albă de sărbătoare.

Tot așa jertfă au adus Beiușenii ortodocși și mai târziu, când și liceul din Beiuș ajunsese în o situație analoagă cu a gimnaziului din Brad. Dar și aici de nu se ivea mâna ocrotitoare a unui părinte binefăcător, cine știe, dacă instituțiile noastre culturale n'ar fi sfârșit prin dureroasă și foarte umilitoare pagină pentru toți Români din aceste părți!

Sub Vasilievici se înființează fundațiunea »Nicolae Zsiga«, din care primeau săptămânal 10—12 băiați ortodocși, cu purtare bună câte-o pâine. La câți băiați sărmani li-s'a înlesnit în felul acesta puțința de a cercela școalele din Beiuș, ne poate spune procesele verbale ale comitetului parohial ortodox!

Alături de aceasta binefacere nenumărați studenți cu purtare bună primeau întreținere gratuită la câte o familie a bisericii noastre. Sunt aceste atâtea fapte, cari dovedesc simțul de jertfă a Beiușenilor.

Un act din care vedem de ce sentimente românești eră călăuzit protopopul Vasilievici, ni-l caracterizează următoarea propunere făcută comitetului în ședința dela 27 oct. 1872.

»Propun a se ține în 10 Noembrie 1872 parastasul pentru eroul muniților, Avramu Iancu«.

Rezolut în toate acțiunile sale, întârzierea hotărârii Consistorului Orădan, în cauza sistemizării postului de capelan fără de care nu mai putea îndeplini conștient multele agende din protopopul, îl năcăgește și abzice atât de paroh cât și de protopop.

Hotărîrea aceasta a produs însă o adâncă întristare în sinul poporenilor, cari prin glasul lui Partenie Cosma, îl roagă să rămâie și mai departe în mijlocul celor ce l'au iubit și stimat. Se vor îngrijii acum ei de sistemizarea postului de capelan, dar și până atunci de câte ori vor cere împrejurările, vor căuta să aibă un preot ajutător plătit din cassa bisericeii.

Protopopul se resgândește. Dar cele promise tot nu se realizează și Vasilevici convoacă la 26 oct. 1873 comitetul parohial și își dă abdicarea irevocabil.

Nu peste mult pleacă la Șiria, ca paroh și protopop.

*

Devenind vacantă parohia și protopopiatul, Ven. Consistor numește administrator pe părintele din Forâu, Vasile Papp, Numirea aceasta n'a fost însă pe placul credincioșilor, ci stăruie să se publice concurs, irelevant, dacă Consistorul face lucrul acesta și pentru protopopie.

În 22 febr. 1874 se stăviresc condițiile de concurs în următoarele:

1. Salar, 200 fl. sau pământ arător 20 jughere.
2. Cărtir liber, care stă din 3 chilii de către stradă, o culină, o chilie din napoi, o cămară, o pivniță, un grajd și o grădină de legume.

Dar îndecursul anului acestuia se efectuează și alegerea de protopop. E ales tot Vasile Papp, care la 6 iunie a fost și introdus.

Cei nemulțumiți se împacă cu acesta deslegare și de atunci până azi Vasile Papp, păstorul preoției noastre, aproape jumătate de veac păstorește cu râvnă și blândeță apostolică parohia din Beiuș.

Frumoasă viață și fericit cel ce în scurgerea atâtor ani stă neclintit la împlinirea datoriei lui de preot românesc. Sfinția Sa, Vasile Papp, 4 decenii a fost martore la atâtea și atâtea evenimente din viața Românilor din Beiuș. Și deși în viața publică nu s'a remarcat prin fapte mari — având să-și crească o familie numeroasă — totuși și-a împlinit datorințele de paroh și protopop cu conștiințiozitate și rămâne tipul preotului de model, vecinic blând și iertător.

*

Vasile Papp s'a născut în comuna Nimuești la 1839. Tatăl său a fost acolo preot și s'a silit să dea celor 3 fii ai săi educație corespunzătoare. Vasile Papp cercetează școalele elementare din Beiuș, acolo continuă studiile liceale unde ia și bacalauriatul.

La 1859 trece la teologia din Arad și absolvă la 1862. Cât a stat în Arad, având purtare de model, pe lângă frecventarea cursurilor teologice 3 ani a lucrat în cancelaria avocatului Ioan

Popoviciu, care ținea și locul de director la institutul pedagogic.

În 1863 fu numit paroh pentru comuna Forâu. În o activitate de 12 ani se impune Veneratului Consistor, care îndată după abdicarea lui Vasilevici îl și numește administrator protopesc și parohial în Beiuș.

La 1875 fu definitivat în aceste posturi. La 1881 făcându-se o nouă arondare a cercurilor protopopești, eră să fie transferat la Vașcău și înlocuit cu Elie Moga, protopopul Pomesiului. Parohia Beiuș se împotrivesc și așa rămâne ca paroh local, dar cu titlu de protopop al Vașcăului. Mai târziu Elie Moga e scos la pensie și în locul lui e ales de nou Vasile Papp, în care calitate rămâne până la 1910, când se pensionează în urma prea multor agende, create de legea școlară a lui Apponyi. Acum se mărginește numai la afacerile parohiei.

A fost ales de mai multe ori membru în congresul bisericesc și sinodul eparhial, a fost membru și în congregația camitatului Bihor. A luat parte la toate mișcările noastre locale, de interes cultural și politic.

Mulți ani s'a îngrijit în calitate de catihet de creșterea religioasă-morală a studenției ortodoxe dela liceul de aici și dela școalele elementare și civile străine din loc.

Sub păstoria Sfinției Sale fondurile bisericești se înmulțesc. La 1878 parohia trimite seminarului din Arad, 75 fl. Până 1880 se înființează fondul pardosirii bisericeii, fondul rapizilor, fondul săracilor, fondul donatorilor Ecaterina Vass și Rozalia Bédi.

La 1886 se ivesc în părății bisericeii crepători cari amenință cu prăbușirea sfântului locaș Dzeesc o renovare radicală nu putea se întârzia. Bani disponibili însă nu erau. S'a pornit o colectă în întreaga dieceză, precum și la alte persoane marcante. În scurtă vreme s'a colectat 2198 fl. 13 cr. Majestatea Sa dăruiește 200 fl. P. S. Sa episcopul Aradului, Ioan Mețian 20 fl. Astfel la 1887 biserică este renovată. La 1888 Mitropolitul Miron Romanul venind la Mizieș să sfințească biserică ce-a edificat-o din propriile cheltuieli, face împreună cu episcopul Aradului Ioan Mețian, vizitație canonică și în Beiuș și satele din jur.

Un alt episcop, Iosif Goldiș vine la 1899, ca să sfințească internatul diecezan gr.-or. rom. iar actualul episcop P. S. Sa Ioan I. Papp, în drumul ce l'a avut spre satul natal Pocioveliște, unde a ridicat o frumoasă biserică lui D-zeu, cercetează și parohia protopopească. Vizita atâtor fețe luminate, înalți dignitari bisericești, a contribuit mult la întărirea credinței strămoșești.

Faptele creștinești dau roade îmbelșugate și cu ele și numărul fundatorilor crește. Amintim

aci pe Nicolae Cristea, Demetrie Negrean, ai căror nume vor rămâne neperitoare pentru jertfele aduse pe altarul națiunii.

*

După penzionarea lui Vasile Papp, protopopiatul e administrat de Adrian Deseanu protopopul Vascăului. Evident, că aceasta dispoziție a Veneratului Consistor nu putea fi norocoasă pentru crearea unor stări normale, între niște împrejurări grele. Protopopiatele sunt foarte estinse, și administrarea lor cer o muncă titanică. Peste puțin timp administrarea trece în mâinile lui Dr. Victor Fildan, fost ezactor consistorial și actualul preot în Dragănești. În 1912 se face alegere de protopop. Majoritatea voturilor o întrunește Ioan Papp preot militar, care însă deși confirmat din partea Veneratului Consistor — abzice. La 1913 dintre cinci recurenți majoritatea o are Petru E. Papp, preot în Pocola, dar alegerea din greșala comisarului consistorial, se nimicește. O nouă alegere îl scoate ales pe dr. Victor Fildan. Consistorul oradan îl confirmă, dar cel mitropolitan îi nimicește alegerea.

Și cu aceste închei seria de articoli, despre »activitatea preoților«.

Cuvântare

la sărbătoarea Nașterea Domnului (1914).

„Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire“. Așa au cântat Ingerii la Nașterea lui Hristos. Și de atunci la toate praznicele Nașterii Domnului creștinii cântă cântarea aceasta îngerească: chiamă pacea pe pământ și iubirea.

Crăciunul este sărbătoarea păcii și a iubirii de oameni. Ingerii se coboară din cer la praznicul Nașterii Domnului și aduc pe pământ pace și bunăvoire între oameni.

Dar la acest praznic al Nașterii lui Isus Hristos, vai, ce au găsit Ingerii pe pământ?...

Ei cântă și astăzi în ceriuri și ne vestesc pacea și iubirea. Iar pământul e străbătut de ură, neamurile toate s'au încăerat într'o bătaie nemaipomenită, oamenii seucid, pământul e ud de sânge omenesc. Omul cel zidit după chipul lui Dumnezeu se ascunde sub pământ și de acolo pândeste, ia la țintă pe fratele său și-l ucide. Se coboară sub apa mării, prăbușește corăbii și într'o clipă îngroapă mii de frați în adâncimile apelor. Cu meșteșugul minții sale omul se ridică în sbor deasupra norilor și de-acolo aruncă moartea asupra fraților săi. Tot ce mintea omenească a zidit, tot ce hărnicia omului a strâns în sute și mii de ani, se sfarmă și se pustiește astăzi în zile și săptămâni. Mintea și sânguința, cu care a strâns și a zidit, omul acum și-o întrebuintează, ca să nimicească rodul ostenelelor sale. Fiul lui Dumnezeu a venit pe pământ și ne-a învățat să fim buni și blânzi, să ne iubim unul pe altul și să ne iertăm; a suferit chinuri, ca să ne mântuiască, — iar omul astăzi e mai rău decât cea mai cruntă fiară sălbatică. A perit dintr'ânsul credința și dragostea, nu mai are Dumnezeu, nu mai are simț de frate. Omul astăzi nu are Crăciun:

vânătoarea de oameni ține n'atrna. Cântarea Ingerilor nu se aude de bubuitul tunurilor.

Se pare că în locul dragostei s'a sălășluit ura în inima omului; în locul dorului de pace vrajba, și nu Dumnezeu, ci diavolul s'a făcut stăpând asupra sufletului omenesc.

Așa se pare! Dar nu este așa, fraților! Cel ce vede așa, nu s'a uitat destul de adânc în inima omului.

Nici odată în inima omului n'a fost mai viie credința în Dumnezeu, ca astăzi. Nici iubirea către deaproapele n'a fost mai adevărată. Nici mai ferbinte dorul de pace n'a fost, ca astăzi.

Soldatul plângând își mărturisește păcatele și se cuminecă, și așa pleacă la bătaie, rugându-se lui Dumnezeu și nu înjurându-l. Colo în șanțuri feciorii se roagă lui Dumnezeu, și s'au aflat nenumărați morți cu cartea de rugăciune în mână. Doară la nici un Crăciun nu s'au înălțat atâtea rugăciuni și cu atâtea inimă curată, ca acum.

Femei sărace și doamne bogate spală ranele soldaților în spitaturi și le duc mâncare; alină durerea, sărăcia și foamea. Acestea sunt fapte de iubire creștinească.

Greșește acela, care crede, că se nrăsc luptătorii unul pe altul. Soldatul nostru își împarte bucătura de pâine cu ostașul dușman căzut în prinsoare. Soldații din oastea dușmană leagă ranele soldaților noștri și-i scot din raza gloanțelor, la adăpost. Și cine n'a rămas mișcat de atâtea iubire creștinească, când a cetit, cum ostașii ruși au așezat pe catafale pe un oficer de ai noștri mort în luptă cu ei și i-au aprins făclii și i-au făcut priveghiu creștinesc... În spital zace rănitul dușman alături de soldatul nostru, și n'au cuvinte de ură unul către altul, ci lacrimi de milă și de dragoste. Al nostru simte, că și străinul acela are acasă mamă, soție, poate-că prunci, cari loți plâng și se tânguesc după el.

Vedeți, cum omul, fără să-și dea seama, împlinește porunca cea nebăgată în seamă a Mântuitorului: „iubiți pe vrășmași vostri și faceți bine celor ce vă urăsc pe voi“. Iată suferința cum prefăce pe om! Pentru că numai prin durere suntem în stare să simțim și să înțelegem suferința deaproapelui nostru.

Răutatea și ura a pornit războiul. Dar în războiu se fac mai buni, mai blânzi, mai miloși oamenii. Nici odată omul n'a dorit cu mai multă căldură pacea pe pământ și bunăînțelegere, ca tocmai acum, când lumea toată să războiește.

Iată dară fraților, pentru ce a trimis Dumnezeu războiul, cea mai mare pedeapsă, între oameni. Nu ca să-i pustiască, ci ca să-i curețe de necredință și de păcate, să-i îndemne a duce o viață mai omenească. „Nu voiesc moartea păcătosului, ci să se îndrepte și să fie viu“ — a zis Mântuitorul.

Că mult să înrăise lumea! Omul se confundase în fărădelegi, ca nici odată. Creștinul bun nu mai îndrăznește să iasă între oameni, atâtea lucruri urte vede și așa vorbe auzează la tot pasul. Iar astăzi, de se scapă cineva să sudeie pe Dumnezeu, îl înfruntă lumea de pe uliță și-l sfătuește să aibă frică de Dumnezeu. Soldatul injură, de și-se cutremură inima de groază, văzând atâtea sălbăticie. Injură nu numai în casarmă, ci injură aci în biserică, injură de urtutul bisericii, blăstămă că porunca militară îl silează să vie odată pe lună la casa lui Dumnezeu. Iar astăzi vin nesiliți și se roagă lui Dumnezeu. Rădean de preot și-l haljocureau, iar astăzi ei îl caută și-l chiamă la patul lor. Și când intră astăzi preotul într'un spital, se înseninează fața

bolnavilor de bucurie, de credință și de nădejde creștinească. Nu este astăzi dar mai bine primit pentru soldatul nostru, decât cartea de rugăciuni.

În serile praznicului Nașterii Domnului cine s'a mai gândit la înțelesul cântării îngerești: „pace pe pământ și bunăvoință între oameni“? Iar astăzi cine nu te dorește din toată inima, sfântă pace?

Dar pentru ca să înțelegem și să prețuim bună-tatea și dulceața păcii, a trebuit să ne trimită D-zeu acest Crăciun de groază și de jale. Mii de prunci plâng astăzi după părinții lor. Și vai, câte văduve se tânguesc cu orfanii lor la sân. Iar durerile mamelor, cine poate să le spună cu vorba? Între lacrimi de dor, ele își strigă pruncii pe nume în această sfântă zi, iar ei, poate că-și dorm somnul de veci sub o glie. În seara de Crăciun altădată toată creștinătatea se adună în familie, să prăznuiască, iar acum părinții prin șanturi, în frig și ger plâng de dorul celor de acasă și mii de mame și de prunci pribegesc în lume flămânzi și goi, căci casa, masa și avutul lor l-a pustiit războiul... Și în mijlocul acestui potop de lacrimi și de sânge, suspinele și rugăciunile lumii întregi se înalță spre ceruri.

Da, acum înțelegem rostul praznicului Nașterii Mântuitorului și vom dori de acum sărbătoarea păcii. Cântarea îngerească ne va suna de-acum tuturor în suflete și Fiul lui D-zeu se va naște în inimile tuturor. Pruncii noștri nu vor uita, că au ajuns, iar unii au și trăit groaza unui Crăciun udat cu sânge. Și doară vor fi mai buni, de cum am fost noi, părinții lor.

Așa se va sălășlui în inimile oamenilor bunăvoință, dragostea. Și credem, că vor veni vremuri mai vrednice de neamul omenesc: nu vor fi — ca astăzi — oameni bogați și oameni flămânzi, — va avea și săracul în toată ziua pâine pe masă...

Iată, așa se va naște din războiu pace și din ură iubirea de oameni.

Iar până când va sosi această dulce pace, să ne împăcăm cu ce a trimis Dumnezeu asupra noastră, ca niște creștini adevărați, și să ne facem datoria către oameni prin fapte de milostenie, iar către Dumnezeu prin viață adevărat creștinească.

Odată apostolii lui Hristos erau să se cufunde cu corabia în mare. Spăimântați de marea primejdie, au deșteptat din somn pe Isus, strigând: „Doamne mântuiește-ne, că perim!“ Asta este și datorința noastră a creștinilor în aceste zile de primejdie și de groază: să ne rugăm lui Dumnezeu din toată inima. Iar Isus, când s'a deșteptat din somn, i-a înfruntat, grăind: „Puțin credincioșilor, pentru ce vă temeți, când sunt eu voi?“ Oare noi, dacă suntem creștini buni, dacă împlinim poruncile lui Dumnezeu, dacă fapte rele nu ne apasă sufletul, avem de ce să ne temem? Nu, fraților, D-zeu este cu cei buni, pururea. Cei buni și drepti n'au să se teamă de nici o primejdie.

Conștiința liniștită și împăcată, aceasta este pacea cea adevărată, pacea sufletului, care ne-o aduce și astăzi sărbătoarea Nașterii Domnului.

Cu aceasta pace în suflet să așteptăm, să vie asupra noastră ce va vrea Dumnezeu, căci fără voia Lui nimica nu se întâmplă sub soare. Cu aceasta pace în suflet vom putea zice: Doamne, știu că faci ce vrei Tu, deci să fie și peste noi voia Ta, că bine ești cuvântat în veci, amin.

Oradea-mare.

Vasilie Popovici
preot.

CRONICA.

An nou fericit dorim tuturor cetitorilor noștri!

Sfintele Sărbători în Arad. În ziua primă a Nașterii Domnului a oficiat Sf. Liturghie P. S. S. D. Episcop asistat de preoțimea din gremiu și parohie. În decursul Sf. Liturghii a hirotonit întru preot pe diaconul Cornel Lazar, care în cei 10 ani ai diaconiei sale a înălțat sufletele prin frumosul lui serviciu diaconesc. De diacon a fost sfințit candidatul de preoție Ioan Ciora, pe care îl așteaptă aceeași misiune. La acest pompôs serviciu și-a rostit P. S. Sa pastorală, cu care și-a mângăiat credincioșii întristați de furia războiului. În a doua zi de sărbători a predicat părintele protoprezbiter Vasile Beleş, mângăind poporul cu nădejdea mântuirii.

Prea Sfinția Sa a fost felicitat în reședința episcopescă din partea credincioșilor, având la masă atât în ziua primă cât și a doua pe fruntașii intelectuali din Arad.

Necrolog. Subscrișii zdrobiți de durere aducem la cunoștință, că iubitul nostru soț, tată, frate, unchiu, nepot și cumnat *Adrian Ungurean* învățător gr.-or. român după scurte, dar grele suferințe în etate de 36 ani, după o muncă învățătorescă de 17 ani și o viață conjugală de 15 ani, și-a dat nobilul său suflet în mâinile bunului său creator, sâmbătă în 13/26 decembrie 1914 la orele 8 seara. În mormântarea scumpului nostru defunct s'a făcut luni în 15/28 decembrie 1914 la orele 11 înainte de amiază, în cimitirul gr.-or. din Curtacher. Să-i fie somnul lin! *Sidonia Ungurean* n. Plașa soție. *Lucia Ungurean* fiică. *Victor Ungurean* frate. *Constautin Ungurean*, *Cornelia Ungurean*, *Sever Plașa* nepoți. *Văd. Luiza Doboș* n. Ungurean, *Văd. Elena Ardelean* n. *Trifunați* mătuși. *Traian Plașa*, *Aurelia măr. Ungurean*, *Văd. Iulia Stancu* n. Plașa ca cumnat și cumnate.

Poșta redacției.

Senin. Am suprimat apele turburate dela urmă, ca să rămâi și pe mai departe *Senin.*

Concurs.

Bazat pe ordinul Ven. Consistor ort. român din Oradea-mare, de Nrul 4396/914 B. prin aceasta se publică concurs cu termen de alegere de 30 zile, pentru postul de paroh din parohia din clasa I. din *Oșorheiu F.* cu filie *Fughiu* (*Fugyivásárhely*), pe lângă beneficiul următor:

1. Casă parohială cu supraedificătele și 2 intravilane, unul în *Oșorheiu* altul în *Fughiu*.
2. Pământ parohial în ambele locuri 18 holde 719□.
3. Competința de pășunat în ambele locuri pentru 14 vite.
4. Bir de fiecare număr de casă (în ambele locuri) una vieă cucuruz sfârmat ori în bani 2 cor.
5. Stolele ca în trecut.
6. Iutregirea după calificațiunea alesului.

Alesul va suportă după beneficiul său toate dările, echivalentul, va fi îndatorat a săvârși curățile anuale ale casei parohiale din al său, precum va avea să catehizeze regulat la toate școlile din ambele locuri, fără să pretindă pentru aceasta onorar special dela biserică. Se observă, că alesul va avea a se mută din speșele sale.

Reflectanții la acest post, sunt poștiți a-și înaintă rugărilor adresate către comit. par. din F. Oșorheiu, ajustate cu recerutele documente originale; la P. O. oficiu protopopesc din Oradea-mare, având în termenul regulamentar — cu stricta observare a Reg. p. parohii — a se prezentă în sf. biserică din loc, a-și arată capabilitatea în rituale și oratorie.

Din șed. comit. par. ținută în F. Oșorheiu, la 21 decembrie v. 1914.

Petru Popa
președinte.

Dimitrie Câmpan
notar.

In conțelegere cu: *Andrei Horvath* protopopul
Orăzii-mari.

—□— 1—3

Pentru îndeplinirea postului învățătoresc din Ursad se publică concurs cu termen de alegere de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele computeate în bani dau suma de 800 cor. la an, dela care sumă în sus e asigurată întregirea salariului din vistieria statului.

Reflectanții au a se prezentă la sfânta biserică din Ursad pentru a-și dovedi desteritatea în tipic și în cântare; iar recursele adresate comitetului parohial, să le înainteze oficiului protopopesc în F. Győrös com. Bihor.

Pentru comitetul parohial.

Petru Serbu protopop.

—□— 2—3

Pentru îndeplinirea postului de capelan temporal sistemizat pe lângă parohul Vasile Dehelean din Ususău (Marosaszó) protopopiatul Lipovei conform rezoluțiunei Veneratului Consistor de sub Nr. 6404/914 prin aceasta se escrie concurs, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Biserica și Școala“.

Emolumentele împreunate cu parohia sunt:

1. Un intravilan parohial.
2. Una sesie parohială constătătoare din 20 jughere pământ arător, 6 jughere fână, competențe de pășunat conform coalei catastrale și dreptul urbarial.
3. Birul legal.
4. Stolele legale.
5. Eventuala întregire dela stat din cvota capelanilor. Din venitele cuprinse în punctul 1—4 capelanului compete jumătate, având a suportă în proporția venitului beneficiat toate dările publice.

Alesul capelan va avea să catehizeze la școala confesională fără altă remunerațiune.

Parohia este de clasa I, deci reflectanții vor avea să dovedească asemenea calificațiune conform concluzului Ven. Sinod eparhial 84—1/1 1910.

Reflectanții au să-și înainteze petițiile concursuale ajustate cu documentele prescise și atestat despre eventualul serviciu preotesc prestat până aci, — adreseate comitetului parohial din Ususău, — Prea Onoratului

oficiu protopopesc din Lipova (Lippa), în termenul concursual, sub durata căruia, pe lângă stricta observare a dispozițiunilor cuprinse în §. 33 din Regulamentul pentru parohii, au să se prezinte în vre-o Duminică ori sârbătoare în sfta biserică din Ususău, spre a-și arată desteritatea în cele rituale și oratorie.

Ususău, din ședința com. parohial gr.-or. rom, ținută la 10/23 decembrie 1914.

Comitetul parohial.

In conțelegere cu: *Fabriciu Manuilă* ppresb. Lipovăi.

—□— 2—3

Căițe (căciuli) preotești

pentru scutirea capului la serviciul în liber pre-
cum și potcapii, se pot comandă la

Librăria diec. din Arad.

Bucata, din catifea, costă 6 cor. iar din stofă 4 cor.

Potcapia, din catifea 5—7 cor.

La comande e a se indică măsura capului.

CĂRȚI BISERICEȘTI CU LITERE LATINE:

Penticostarul, leg. în piele roșie	14.—
Cazania	14.—
Molitvelnicul	14.—
Triodul cu strajnicul	27.—
Octoichul mare	27.—
Mineile 12 vol. pe 12 luni leg. în piele	186.—
Apostol	11-50
Evangelia, cu litere latine	25.—

De vânzare la:

Librăria Diecezană, Arad.

Librăria Diecezană

Arad, Strada Deák Ferencz N-rul 35

Mare depozit în ornate recvizite bisericesti și anume:

Ornate (odăjdii) în cele mai variate execuțiuni după ritul bisericei ort. române dela	50—1000 cor.
Potire de aur, argint, bronz aurit, sau argintat dela	36—200 cor.
Potire de sticlă	10 cor.
Cruce pentru altare, pentru funcțiuni, din tot soiul de metal și lemn dela	4—100 cor.
Cădelnițe de bronz și argint dela	20—100 cor.
Candele de argint dela	6—100 cor.
Disc cu stea de bronz și aur, dela	15—50 cor.
Litier argint china	130 cor.
Cutie pentru mir și pentru cuminecătura celor bolnavi, din argint, cu prețul de	34 cor.
Icoane pictate pe pânză în diferite colori și mărimi, dela	8—100 cor.
Prăznicare pe lemn ori tinichea	9 cor.
Evanghelie cu litere latine și cirile legată mai simplu dela 24—40 cor., în legătură catifea	100—130 cor.
Apostol, Octoichul cel mare, Ceaslov, Cazania, Mineile pe 12 luni, Molitvelnic cu litere latine sau cirile și cu toate celelalte necesare bisericilor noastre.	

◆ la dorință servim la moment cu informațiuni și deslușiri mai detaliate. ◆

Serviciu prompt. ≡ Prețuri moderate. ≡ Nr. telefonului 266.